

кото малка да е любовта на нѣкое сѣщество къмъ васъ, щомъ ви люби, то ще ви даде повече, отколкото можете да предполагате. Следователно, като си помислите за любовта, кажете си: Любовта никога не си служи съ лъжа.

Любовта е сила, която внася свѣтлина и радостъ въ ума на невежия, повдига падналия, възкресява мъртвия. Влѣзешъ ли при любовта, събуѣй обущата си. Това значи, че си почувствувалъ свещенъ трепетъ къмъ любовта. Който е почувствувалъ само за моментъ свещения трепетъ на любовта, той никога не се лъже. Той разбира нѣщата тѣй, както сж въ действителностъ. Той не казва, че обича този повече, онзи — по-малко. Той не дѣли любовта на степени. Вझे ли една книга, той я отваря и чете написаното въ нея — никой не може да го заблуждава. Той знае, че въ Бога нѣма никаква промѣна. Ако Богъ влѣзе въ дървото или въ камъка, тѣ ще проговорятъ; ако влѣзе въ пресъхналия изворъ, той ще протече. И наистина, всичко, което става въ свѣта, се дължи на присѣтствието на Бога въ цѣлия козмосъ. Слънцето изгрѣва и залѣзва, вѣтърътъ вѣе, дъждътъ вали, водитѣ текатъ, цвѣтата цвѣтятъ, хората се пробуждатъ, благодарение на присѣтствието на Божия Духъ въ вселената. Достатъчно е да ви погледне Богъ, за да се освободите отъ неразположението, отъ отчаянието си. Единъ Неговъ погледъ е въ сѣстояние да разсѣе облацитѣ въ човѣшкото сѣзнание и да просвѣтне ума му.